

Nummer: 757

Rep. nr.: 2042

Zitting van:
03/03/2008

eindarrest

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, EERSTE KAMER, beslissend in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest uitgesproken:

In zake: 2007/AR/2601

De burgerlijke vennootschap onder de vorm van de **C.V.B.A. AU-VIBEL**, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Vilain XIV straat 53 - 55, ingeschreven bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen onder het nummer 0453.673.453, ingeschreven in het register der burgerlijke vennootschappen te Brussel onder nummer 2756.

- appellante
- tegen het vonnis bij verstek uitgesproken op 25 juni 2007 door de 2de kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen.
- vertegenwoordigd door Mr. G. VAN GRIEKEN loco Mr. Dominique HARMEL, advocaat te 1200 BRUSSEL, De Broquevillelaan 116/ bus 15.

TEGEN

De vennootschap naar Engels recht met zetel te LE1 3AL (LEICESTER) LEICESTERSHIRE - Verenigd Koninkrijk (Engeland),

- geïntimeerde
- niet aanwezig noch vertegenwoordigd.

~~~~~

Afgeschreven aan POB
BOUWERS (AANTWERT)

Afschrijven aan POB
(BOB - VO)

Tegen het bestreden vonnis ten aanzien van de
bij verstek uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te
Mechelen op 25 juni 2007, waarvan geen akte van betekening
wordt meegedeeld, wordt bij verzoekschrift tot hoger beroep inge-
diend ter griffie van het Hof van beroep te Antwerpen op 18 sep-
tember 2007 hoger beroep ingesteld.

Ter terechtzitting van 4 februari 2008 van de eerste kamer van dit
Hof heeft de appellante ten aanzien van de geïntimeerde, die niet
verschenen is noch iemand voor haar, arrest bij verstek gevord-
erd.

Wat voorafgaat

1. De vordering van de c.v.b.a. Auvibel (appellante) ten aanzien
van de (geïntimeerde), ingeleid bij dagvaarding
van 2 februari 2007, strekt ertoe:

- voorafgaandelijk te horen zeggen voor recht dat de zaak slechts
korte debatten vereist overeenkomstig artikel 735 van het Gerech-
telijk Wetboek en dat zodoende kan gepleit worden op de inlei-
dingszitting;
- de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen aan de appellante
van de hoofdsom van € 14.016 te vermeerderen met de aanma-
ningskosten van € 37,50 en de gerechtelijke intrest vanaf de dag
van dagvaarding;
- de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen aan de appellante
van het bedrag van € 28.032, zijnde de wettelijke boete gelijk aan
tweemaal de ontweken taks (2 x € 14.016);
- de geïntimeerde te veroordelen om binnen de 10 dagen van de
betekening van het tussen te komen vonnis, de maandelijkse
aangiften over te maken, zoals voorzien in artikel 5 van het ko-
ninklijk besluit van 28 maart 1996, evenals alle informatie en do-
cumenten nodig voor het berekenen van de vergoeding voor kopi-
eren voor eigen gebruik, op verbeurte van een dwangsom van €
125 per dag uitstel;
- de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen van de vergoe-
ding voor het kopiëren voor eigen gebruik, berekend volgens de
wettelijke bepalingen en op basis van bovenvermelde informatie
en documenten, te verstaan dat deze betaling moet verricht wor-

den binnen de 15 dagen vanaf de uitnodiging tot betalen gedaan door de appellante;

- de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen van de kosten van het geding, dit alles bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal en zonder mogelijkheid tot kantonnement of borgstelling.

2. Het niet bestreden vonnis van 30 april 2007 bij verstek ten aanzien van de geïntimeerde:

- heropent het debat om de appellante toe te laten standpunt in te nemen omtrent de vraag naar de toepassing van de Verordening van de Europese Unie nr. 44/2001 van 22.12.2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna EEX - Verordening) binnen de Europese Unie;

- houdt de uitspraak over de kosten aan.

3. Het bestreden vonnis van 25 juni 2007 bij verstek gewezen ten aanzien van de geïntimeerde:

- zegt voor recht dat de eerste rechter internationaal niet bevoegd is om uitspraak te doen over de vordering van de appellante;

- verwijst de appellante in de kosten van het geding.

Betwisting voor het Hof

1. De appellante vraagt:

- haar hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis te vernietigen;
- de toekenning van haar oorspronkelijke vordering, met name:
  - de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen aan de appellante van de hoofdsom van € 14.016 te vermeerderen met de aanmaningskosten van € 37,50 en de gerechtelijke intrest vanaf de dag van dagvaarding;
  - de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen aan de appellante van het bedrag van € 28.032, zijnde de wettelijke boete gelijk aan tweemaal de ontweken taks (2 x € 14.016);
  - de geïntimeerde te veroordelen om binnen de 10 dagen van de betekening van het tussen te komen vonnis - bedoeld wordt arrest -, de maandelijkse aangiften over te ma-

ken, zoals voorzien in artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 maart 1996, evenals alle informatie en documenten nodig voor het berekenen van de vergoeding voor kopiëren voor eigen gebruik, op verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag uitstel;

- de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, berekend volgens de wettelijke bepalingen en op basis van bovenvermelde informatie en documenten, te verstaan dat deze betaling moet verricht worden binnen de 15 dagen vanaf de uitnodiging tot betalen gedaan door de appellante;
- de geïntimeerde te veroordelen tot het betalen van de kosten van het geding.

De feiten

De appellante is een collectieve beheersvennootschap in uitvoering van art. 55,5^{de} lid van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten (hierna Auteurswet), gelast met de inning en de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren van geluids- en audiovisuele werken voor eigen gebruik en de herverdeling ervan onder de rechthebbende artiesten.

De geïntimeerde verkoopt lege dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken.

Mevrouw Diane Huysmans stelde op de Dipro beurs te Mechelen op 17 april 2005 en te Kortrijk op 24 april 2005 vast dat de geïntimeerde aanzienlijke hoeveelheden bijdrageplichtige dragers verkocht (stukken 1 en 3). De geïntimeerde deed geen aangifte, noch betaalde zij hiervoor vergoedingen.

Volgens het verslag van bevindingen van 17 april 2005 ondertekende de heer D H: afgevaardigde van de geïntimeerde, voor akkoord dat hij te Mechelen, in de Nekkerhal, de onderworpen goederen verkocht zonder afdracht van de wettelijk Auvibelbijdrage op die goederen. Het totaal bedrag beloopt € 6.396,65 exclusief B.T.W.

Volgens het proces-verbaal van vaststellingen van 24 april 2005 verkocht de heer T. B., verantwoordelijke voor de stand van de geïntimeerde, op de Dipro beurs in de Pottelberg te Kortrijk, blanco dragers onder de Auvibelbijdrage en bedroeg het totaal bedrag van de Auvibelbijdrage € 7.527,54 exclusief B.T.W.

Krachtens het formulier "Beurs opgave formulier" met aanmelding van import blanco dragers van de Dipro beurs te Hasselt van 8 mei 2005 wordt de aanwezige voorraad van de geïntimeerde opgegeven en wordt het totaal bedrag van de Auvibelbijdrage bepaald op € 1.301,09. De heer D. wordt als contactpersoon vermeld en het formulier waarin wordt verklaard dat de ondertekende instaat voor de juistheid en volledigheid van de verstrekte gegevens, wordt ondertekend.

De appellante schreef aan de geïntimeerde met postbus in Den Haag twee facturen uit:

- factuur nr. 24/2005/0005 van 26/04/2005 tot beloop van € 6.489,05;
- factuur nr. 24/2005/0006 van 26/04/2005 tot beloop van € 7.527,54.

De appellante schreef aan de geïntimeerde met adres GB - LE1 3AL Leicestershire (UK): factuur 24/2005/0022 van 18 juli 2005 ten bedrage van € 1.301,09 uit.

De appellante verstuurde op 30 juni 2005 en op 15 juli 2005 twee herinneringsbrieven aan de geïntimeerde voor de betaling van de eerste twee facturen meer aanmaningskosten.

Bij aangetekend schrijven van 6 september 2005 verstuurde de appellante een ingebrekestelling tot betaling van de drie facturen meer aanmaningskosten.

Op 2 februari 2007 gaat de appellante tot dagvaarding van de geïntimeerde over.

Beoordeling

Ontvankelijkheid

Het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

Internationale rechtsmacht

1. De eerste rechter heeft geoordeeld dat op grond van artikel 2 van de EEX - Verordening de rechtbanken van de woonplaats van de geïntimeerde in principe internationaal bevoegd zijn. Nu de geïntimeerde haar zetel heeft in het Verenigd Koninkrijk en blijkbaar nog een vestiging in Nederland, zijn volgens de eerste rechter in toepassing van artikel 60 eerste lid van de EEX - Verordening de Belgische rechtbanken internationaal niet bevoegd.

2. Met de eerste rechter wordt aangenomen dat de toepassing van het wetboek van internationaal privaatrecht (wet van 16 juli 2004) krachtens artikel 2 ondergeschikt is aan de toepassing van de internationale verdragen.

Met de eerste rechter wordt eveneens aangenomen dat de EEX - Verordening in werking is getreden op 1 maart 2002 ter vervanging van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuivoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (EEX - Verdrag) behalve wat Denemarken betreft. De appellante blijft dan ook onterecht verwijzen naar de toepassing van het EEX - Verdrag.

In zijn beoordeling is de eerste rechter echter voorbij gegaan aan artikel 5, punt 3 van de EEX - Verordening (vroeger artikel 5, onder 3 van het EEX - Verdrag) naar luid waarvan een persoon die een woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, in een andere lidstaat voor de volgende gerechten kan worden opgeroepen:

"ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad: voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengend feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen;"

Het begrip onrechtmatige daad in de zin van artikel 5.3 van de EEX - Verordening moet worden beschouwd als een autonoom begrip, waaronder elke rechtsvordering valt die beoogt de aansprakelijkheid van een verweerder in het geding te brengen en die geen verband houdt met een "verbintenis uit overeenkomst". De ingeroepen tekortkoming van de geïntimeerde, met name de niet betaling van de Auvibelbijdrage ingevolge het in de handel brengen in België van lege dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken, maakt een onrechtmatige daad in hoofde van de geïntimeerde uit.

De ingeroepen inbreuk maakt immers een inbreuk uit op de vergoedingsrechten die toekomen aan de auteurs en houders van naburige rechten. Krachtens artikel 80 eerste alinea van de Auteurswet is hij die kwaadwillig of bedrieglijk inbreuk pleegt op het auteursrecht en de naburige rechten schuldig aan het misdrijf van namaking.

Nu die onrechtmatige daad in België werd begaan, hebben de Belgische gerechten internationale rechtsmacht om de vordering van de appellante te beoordelen.

3. De vaststellingen te Mechelen en te Kortrijk werden gedaan door mevrouw Diane Huysmans, die krachtens artikel 74 van de Auteurswet een door de appellante aangewezen persoon is die erkend is door de Minister bevoegd voor het auteursrecht en beëdigd overeenkomstig artikel 572 van het Gerechtelijk Wetboek. De door haar gedane vaststellingen gelden tot het bewijs van het tegendeel (artikel 74 van de Auteurswet).

De opgave van de totale aanwezige voorraad te Hasselt op 8 mei 2005 werd ondertekend met dezelfde handtekening als deze die voorkomt op het verslag van bevindingen van 17 april 2005 en wordt toegeschreven aan de heer D. H., die voor de geïntimeerde optrad. Het opgave formulier van 8 mei 2005 vermeldt trouwens als contactpersoon "D. H.". Dat verslag van 8 mei 2005 kan bijgevolg aan de geïntimeerde worden tegengeworpen.

Op grond van voormelde vaststellingen bracht de geïntimeerde in de periode van april en mei 2005 een 10.000 tal blanco CD's en

een 20.000 tal blanco DVD's op het nationale grondgebied in de handel zonder hiervoor de wettelijke verplichte aangifte te doen noch de verschuldigde vergoeding te betalen.

Artikel 55 van de Auteurswet bepaalt dat de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht hebben op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties, inclusief voor de gevallen bedoeld in artikel 22 § 1, 5, en artikel 46, eerste lid, 4, van deze wet.

De erkenning door de wet van het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik is erop gericht het inkomstenverlies te compenseren dat de rechthebbenden lijden als gevolg van de exploitatie van beschermde werken in de privé-sfeer. Krachtens artikel 55 tweede alinea van de Auteurswet wordt die vergoeding betaald door de fabrikant, de invoerder of intracommunautaire aankoper van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken op de datum waarop die dragers en die apparaten op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht.

Overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 maart 1996 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken is de vergoeding voor eigen gebruik verschuldigd op het moment van het in de handel brengen van de drager op het nationale grondgebied.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de geïntimeerde hetzij als fabrikant, hetzij als invoerder hetzij als intracommunautaire aankoper de dragers op het nationale grondgebied in de handel heeft gebracht. De geïntimeerde heeft bijgevolg de bepalingen van artikel 55 van de Auteurswet geschonden door na te laten aangifte te doen van de door haar in België in de handel gebracht lege dragers. Ze moet de verschuldigde vergoedingen betalen.

De facturering van de vergoedingen stemt overeen met voormelde verslagen en vaststellingen. De geïntimeerde is bijgevolg een be-

drag van 14.016,59 aan achterstallige vergoedingen verschuldigd.

De gevorderde betaling van die drie facturen is bijgevolg gegrond.

De appellante duidt niet aan op welke grond zij tevens aanspraak maakt op aanmaningskosten van die facturen. Het gevorderde bedrag van € 37,50 is ongegrond.

4. Artikel 80 laatste lid van de Auteurswet bepaalt:

'De bepalingen van hoofdstuk XI van de wet van 3 juli 1969 houdende invoering van het Wetboek van belastingen over de toegevoegde waarde zijn van toepassing op de overtredingen van de bepalingen van de hoofdstukken IV tot VI en op de overtredingen van hun uitvoeringsbesluiten, waarbij de term "belasting" wordt vervangen door "vergoeding".'

Tot hoofdstuk IV behoren de artikelen 55 tot en met 58 die slaan op het kopiëren voor eigen gebruik van geluidswerken en audiovisuele werken.

Krachtens artikel 70 § 1 van het Wetboek B.T.W. wordt voor iedere overtreding van de verplichting de belasting te voldoen, een geldboete opgelegd gelijk aan het dubbele van de ontdoken of niet tijdig betaalde belasting. Dergelijke boete is een administratieve geldboete (artikel 72 Wetboek B.T.W.).

De gevorderde som van € 28.032, zijnde de wettelijke boete gelijk aan tweemaal de ontweken vergoeding, is bijgevolg gegrond.

5. De appellante vordert eveneens de geïntimeerde te veroordelen tot overmaking binnen de 10 dagen van de betekening van het tussen te komen vonnis - bedoeld wordt arrest - van de maandelijkse aangiftes zoals voorzien in artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 maart 1996 evenals van alle informatie en documenten nodig voor het berekenen van de vergoeding voor kopiëren voor eigen gebruik, en dit onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag uitstel.

Bovendien vraagt de appellante de geïntimeerde te veroordelen tot betaling van de vergoeding voor het kopiëren voor eigen ge-

bruik, berekend volgens de wettelijke bepalingen en op basis van bovenvermelde informatie en documenten, te verstaan dat deze betaling moet verricht worden binnen de 15 dagen van de uitnodiging tot betalen gedaan door de appellante.

Bij gebrek aan actueel belang is deze vordering onontvankelijk.

6. Ter terechtzitting van 4 februari 2008 van de eerste kamer van dit Hof heeft de appellante bij monde van haar raadsman verklaard dat zij aanspraak maakt op de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep volgens de wet van 21 april 2007 en het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 en dat zij met minimumbedrag van € 1.000 vordert.

Sinds 1 januari 2008 zijn de artikelen 1 tot en met 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat en is het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de voormelde artikelen in werking getreden.

De rechtsplegingsvergoeding moet worden vereffend volgens de wetgeving en overeenkomstig de tarieven die gelden op het ogenblik van het einduitspraak waarop ze betrekking heeft.

Wat de vereffening van de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg betreft, moet bijgevolg toepassing worden gemaakt van de tarieven van kracht op het ogenblik van de bestreden beslissing.

De rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van de appellante gevallen in hoger beroep, moet daarentegen worden vereffend volgens de thans geldende tarieven, waarvoor de appellante het minimumbedrag van € 1.000,00 vordert.

Bij toepassing van artikel 1017 eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek wordt de geïntimeerde als de in ongelijk gestelde partij bijgevolg veroordeeld tot de rechtsplegingsvergoedingen van de beide aanleggen.

OM DIE REDENEN

HET HOF, beslissend bij verstek ten aanzien van de geïntimeerde,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Verklaart het hoger beroep van de appellante ontvankelijk en als volgt gegrond.

Hervormt het bestreden vonnis.

Zegt dat de eerste rechter rechtsmacht heeft om in onderhavige vordering uitspraak te doen.

Verklaart de vordering van de appellante met betrekking tot het overmaken van de maandelijkse aangiften en de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik onontvankelijk.

Verklaart de overige vordering van de appellante ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt de geïntimeerde om aan de appellante te betalen de som van € 42.048 (€ 14.016 + € 28.032) te vermeerderen met de gerechtelijke intrest op € 14.016 vanaf 2 februari 2007 tot de datum van betaling.

Verwijst de geïntimeerde in de kosten van de beiden aanleggen, aan de zijde van de appellante begroot op:

- in eerste aanleg:

- kosten dagvaarding: € 647,23
- rechtsplegingsvergoeding: € 364,40

- in hoger beroep:

- rolrecht: € 186,00
- rechtsplegingsvergoeding: € 1.000,00

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van **DRIE
MAART TWEEDUIZEND EN ACHT,**

waar aanwezig waren:

M. BERTRAND

M. BAX

B. CATTOIR

C. DE WINTER

Voorzitter

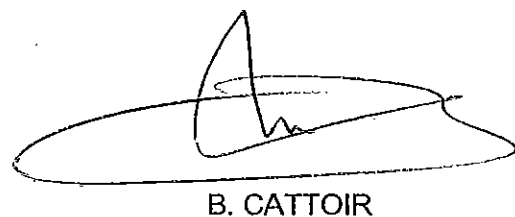
Raadsheer

Raadsheer

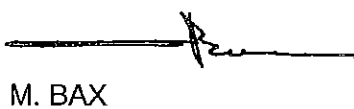
Griffier

C. DE WINTER

B. CATTOIR

M. BAX

M. BERTRAND